

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Maroni Presbytero. 140.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

xat fitam perspicio, alibi autem, atque in operibus, haudquaquam.

Maroni Presbytero. 140.

Ingentem hoc omnibus admirationem mouet, quòd cum ipse in sceleribus ac flagitiis solutus sis, ac neque fræno pareas, nec obiurgatione castigeris, miserum tamen Zosimum, quem maximè imitaris, sannis ac diceriis incessas. Nam si non eadem, quæ ille, perpetrare, eum corrigere non autem traducere, ac maledictis infectari oportebat. Cum autem pictoribus accuratiùs & expressiùs eum in hoc imitatus sis, ea videlicet, quæ imitari minimè conueniebat. imitando consecutus, quid tu, cum ipsius duntaxat stuporem ac væcordiam euulgare putes, tuù quoque stuporem in publicum effers? Nam qui hæc audiunt, utrùque qui lapidibus obruatur, dignum esse existimant, alterum nimirum vt vitiorum architectum, alterum vt discipulum: Quamobrem duorum alterum tibi faciendum est, nempe vt aut peccare desinas, aut eum, qui in iisdè, quibus tu flagitiis versatur, ne cauillis impetas. Hoc enim quauis re graui grauius est.

Theodoro Presbytero. 141.

Si dicere fas est (fas est autem vera loqui, cum quis pro virtute pugnat) periculum est, ne diuina prædicatio ab iis ipsis, qui eam tueri videntur, euertatur. Nam cum contraria iis, quæ loquuntur faciunt, multos adduxerunt, vt sermonibus, quos habent, non secus ac fabulis attendant. Quocirca operæpretium est, vt ipsi periculum, quod sibi imminet, cogitantes, nihil non agant, quo illius expertes mancant.

Παύλο. 142.

Minimè quidem oportet diuinitatis naturam Iudæorum more in vnum Deum

ποῖα συγγνώμῃς τίς ἔλεος, ὅταν τῶν ἀπατηθῆναι τὸν εἶον, ὃν μόνον ἐπιταῖς γραφαῖς κείμενον ὄρω, ἀλλὰ τοῦ δὲ, ἐπὶ τῶν ἔργων οὐδαμῶς.

Μάρωνι πρεσβυτέρῳ. ρμ.

Λίαν θαυμάζωσιν ἅπαντες. πῶς ἀφειτος ὂν ἐν τοῖς πλημμελήμασι, καὶ μήτε χελινῶ περιθόμβρος, μήτε ἐλέγχωσφρονιζόμενος, Ζώσιμον τοῦ δειλαγον κωμωδῆς, ὃν μάλιστα ζηλοῖς. εἰ μὲν γὰρ τὰ αὐτὰ αὐτῷ μὴ διαφραττες, διορθοῦν ἐχέην, οὐ μὴν κωμωδῆν. εἰ δὲ τῶν ζωγράφων ἀκλειέστερος μιμητῆς εἰς τὸ γέροντα, τὰ ἀζηλωτά ζηλώσας, τί τιὼ ἐκείνῳ μόνον νομίζων ἐκπομπεῖν ἀναληθισίαν, καὶ τιὼ σαυτοῦ δημοσεύεις. οἱ γὰρ ἀκούοντες ἀμφοτέρως καταλευοῦμαι δίχρον εἶναι νομίζουσι, τὸν μὲν ὡς ἀρχιτέκτονα τῶν χακῶν, τὸν δὲ ὡς γνήσιον φοιτητὴν. διοῖν τοιγαροῦν θάτερον δίχρον σε ποιῆν, ἢ παύσασθαι ἀμαρτάνοιτα, ἢ τὸν ταῦτά σοι δρῶντα, μὴ κωμωδῆν. τὸ γὰρ δεινῶν ὄσι δεινότερον.

Θεοδοσίῳ πρεσβυτέρῳ. ρμα.

Εἰ θέμις εἶπεν, θέμις δὲ ἀψευδῆν ὑπὸ ἀληθείας ἀγωνίζομενον. κινδυνεύει τὸ θεῖον κήρυγμα ὑπὲρ αὐτῶν τῶν δοκούσαν αὐτῷ συνηγορεῖν ἀναπεδάφθαι. πάναντία γὰρ ὂν φράζουσι δρῶντες πολλὰς, ὡς μύθους τοῖς λεγόμενοις παρεχθῆν ἀπέπεισαν. χεῖρ τοίνυν αὐτῶς ἐγνωσώτα, ὡς ὁ κίνδυνος αὐτοῦς ὄρα ἅπαντα πρᾶξαι, ὅπως τοῦτ᾽ ἀπέρατοῖσι ἀμείψωσι.

Παύλῳ. ρμβ.

Ηκιστα μὲν καὶ τιὼ τῆς θεότητος φύσιν συτέλλειν ἰσθαικῶς, εἰς μόνον